اکران فیلم آبیار از نیمه خرداد

فیلم «شبی که ماه کامل شد» ساخته نرگس آبیار از ۱۵ خرداد در سینماها اکران می‌شود. به گزارش جام جم، آخرین ساخته آبیار به تهیه‌کنندگی محمدحسین قاسمی در سی و هفتمین جشنواره فیلم فجر رونمایی و در بخش‌های زیادی هم نامزد دریافت جایزه شد.

شبی که ماه کامل شد با بازی الناز شاکردوست و هوتن شکیبا، براساس واقعیت و برمبنای زندگی عبدالحمید ریگی و همسرش فائزه منصوری ساخته شده است. این فیلم در جشنواره فجر سال قبل، سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن و مرد، بهترین نقش مکمل زن، بهترین چهره‌پردازی، بهترین کارگردانی و بهترین فیلم را از آن خود کرد. فرشته صدرعرفایی، پدرام شریفی و فرید سجادی حسینی از دیگر بازیگران اصلی شبی که ماه کامل شد، هستند.

این فیلم قرار است از ۱۵ خرداد و همزمان با عید سعید فطر در سینماهای کشور اکران شود.

گفت‌وگو با نادر مشایخی، رهبر اینتر-ارکستر تهران که این روزها با بازی در فیلم «سامورایی در برلین» بر پرده سینماها حضور دارد؛

سطح سینما بالاتر از موسیقی است

ساناز قنبری

سینما

نادر مشایخی، پسر زنده‌یاد جمشید مشایخی چهره مطرح موسیقی از کودکی علاقه‌مند به موسیقی الکترونیک و سازهای غربی بود و پس از فارغ‌التحصیلی از هنرستان عالی موسیقی مسیری را در زندگی حرفه‌ای‌اش انتخاب کرد که شاید آن زمان تعداد معدودی از هنرمندان آن را دنبال می‌کردند. او به وین، پایتخت جهانی موسیقی رفت و در رشته آهنگسازی، رهبری و موسیقی الکترونیک فارغ‌التحصیل شد.

او که در سال‌های اخیر دوباره به ایران بازگشته هم‌اکنون رهبری اینتر- ارکستر تهران را به‌عهده دارد. از زندگی و آثار نادر مشایخی تا به حال فیلم‌ها و کتاب‌های متعددی تهیه شده و او که این روزها فراغ بال بیشتری دارد، فرصت بیشتری برای پرداختن به سینما که از کودکی به آن علاقه‌مند بود دارد.

مشایخی که چند سال پیش برای بازی در فیلم «اینجا همه چیز خوب است» به کارگردانی پوریا آذربایجانی نامزد بهترین بازیگر مکمل مرد در جشنواره بین‌المللی فیلم یاس شد، بازیگری را دنبال کرد و این روزها با فیلم سینمایی «سامورایی در برلین» به کارگردانی مهدی نادری بر پرده سینماها قرار دارد.

با نادر مشایخی درباره دنیای بازیگری، سینمای ایران و موسیقی به گفت‌وگو نشسته‌ایم که در ادامه می‌خوانید.

آهنگسازی و رهبری ارکستر بیشتر سبب چهره شدن یك فرد می‌شود یا بازیگری؟

قطعا بازیگری. آهنگساز را ۲۰۱۵ سال طول می‌کشد تا مردم بشناسند، اما بازیگر با یك فیلم شناخته می‌شود. البته برای من به‌شخصه مساله اینجاست که برای صدا زندگی می‌کنم و دیده شدن خیلی برایم مهم نیست.

اجرای آهنگ تیتراژ سریال و فیلم سینمایی هم تا به حال به شما پیشنهاد شده؟

ببینید، موسیقی‌ای که من کار می‌کنم با موسیقی‌ای که در ایران کار می‌شود همخوانی ندارد.

از چه نظر همخوانی ندارد؟

من موسیقی مدرن کار می‌کنم و این مغایر با تم‌هایی است که در ایران کار می‌کنند. از آن گذشته من دوست دارم خودم راجع به آهنگ تصمیم گیری کنم، اما در اجرای آهنگ تیتراژ سریال یا فیلم سینمایی شما باید تابع کارگردان باشید. ضمن این‌که معمولا زمانی که برای ساخت یك تیتراژ در نظر می‌گیرند کوتاه است و من هم نمی‌توانم کاری را با استرس کمبود زمان انجام دهم.

البته در موسیقی ایران هم تغییر و تحولات زیادی اتفاق افتاده!

بله. حداقل بعد از انقلاب تغییرات مثبت بسیار خوبی در زمینه موسیقی رخ داده. هنرمندانی مثل کیهان کلهر و حسین علیزاده با نوآوری‌هایی که به وجود آوردند تغییر و تحولات بزرگی در موسیقی ایرانی به‌وجود آوردند. آنها ادامه‌دهنده ردیف‌های موسیقی چون میرزا عبدا... یا معروفی نبودند و معتقدند هنرمند باید ایده و تفکر خود را بیان کند.

معیار شما برای انتخاب فیلم‌ها و همکاری با آنها چیست؟

کارگردان برای من خیلی مهم است. مهدی نادری کارگردان بسیار حاذقی است و متاسفم که آن‌قدر کم‌کار است. چند وقت قبل هم با آقای شیروانی کاری انجام دادم که تجربه دلچسبی برایم بود.

علاقه‌تان به سینما از کجا آمد؟

خب، پدر من بازیگر بود و من در فضای هنری بزرگ شدم و از همان بچگی سینما را دوست داشتم. در آن دوران، هم موسیقی کار می‌کردم و هم پیگیر سینما بودم. ۱۶ سالم بود که یك فیلم ساختم. وقتی پدرم آن را دید به من گفت نمی‌شود سینما و موسیقی را با هم کار کرد، تو باید الان تصمیم بگیری که موسیقی را می‌خواهی ادامه بدهی یا سینما را و من موسیقی را انتخاب و در آن کار کردم، اما پیشینه ذهنی من سینماست و بنابراین کلی قطعه موسیقی ساختم با اسامی سینمایی مثل دکوپاژ یا میزانسن.

راجع به نقش‌تان در فیلم «سامورایی در برلین» توضیح می‌دهید؟

برای خودم خیلی جالب بود که آقای نادری من را برای این نقش انتخاب کردند. چون من آدم امر و نهی کردن و اجیر کردن دیگران نیستم، اما در این فیلم نقش رئیس مافیا را دارم که کاملا مغایر با شخصیت خودم است. البته از آنجا که فیلم کمدی است بازی شخصیتی مثل من در این نقش موقعیت‌های جالبی را به‌وجود آورده که مردم هم آن را می‌پسندند. من فیلم را با مردم در سینما دیدم و از بازخوردهایشان بسیار لذت بردم. خوبی‌اش به این است که در این فیلم برای خنداندن مردم از کلمات نازل استفاده نمی‌شود. «سامورایی در برلین» کمدی سالمی دارد که تمام اعضای یك خانواده می‌توانند همراه با هم آن را ببینند.

بازی در این فیلم چه تجربه‌ای برایتان داشت؟

شغل اصلی من بازیگری نیست بنابراین در این فیلم از کمك‌های حمید فرخ‌نژاد و امیرمهدی ژوله بسیار بهره بردم.

به نظر شما سینمای کنونی ایران در چه سطحی قرار دارد؟

سینمای ایران جزو بهترین‌های سینمای دنیاست. سالانه تعداد بیشماری فیلم در سینمای ایران تولید می‌شود که از این بین خیلی از آنها کیفیتی استاندارد و جهانی دارند. قطعا اگر حمایت‌های جدی‌تری از این سینما شود شاهد فیلم‌های درخشان‌تری خواهیم بود.

براساس استانداردهای جهانی، سطح سینمای ایران را بالاتر می‌دانید یا سطح موسیقی؟

سطح سینما بالاتر است. موسیقی ایران در حال حاضر از بیماری آموزش رنج می‌برد. سیستم غلط آموزشی وقت جوان‌های بااستعداد ما را تلف می‌کند که در نهایت به هیچ تحولی هم در موسیقی منجر نمی‌شود.

منظورتان این است که در دانشگاه‌ها سیستم غلط آموزشی اجرا می‌شود؟

موسیقی اصلا رشته دانشگاهی نیست. موسیقی یك رشته مکتبخانه‌ای است و فقط در این حالت است که می‌تواند موفق عمل کند. باید سال‌ها کنار استاد موسیقی بایستی و ببینی و بشنوی تا یاد بگیری. روش‌های آموزش موسیقی به کلی باید تغییر کند. وقتی روش درستی در آموزش موسیقی وجود ندارد هنرآموز در این راه سردرگم و حیران می‌شود.

دوست دارید بیشتر در زمینه بازیگری فعالیت داشته باشید؟

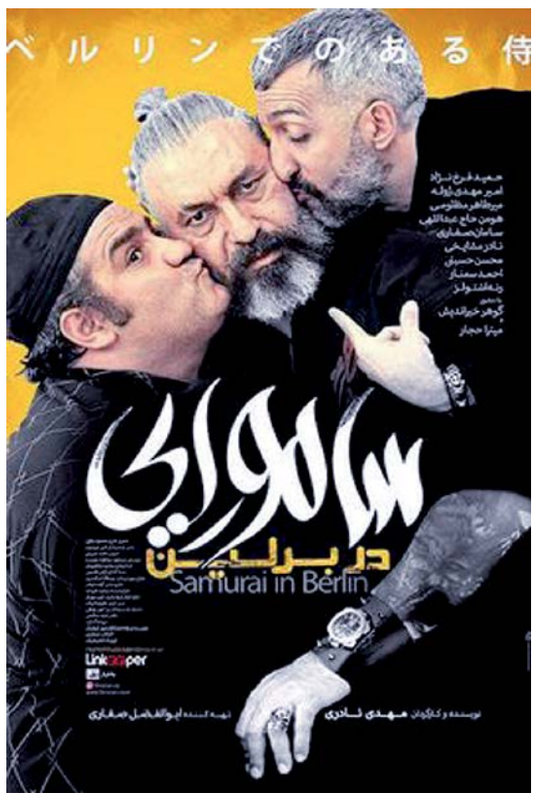
بله، البته به این شرط که مزاحم کارم نشود. من نمی‌توانم موسیقی را که حدود ۴۰ سال است مشغول آن هستم رها کنم. اگر بازیگری مزاحم کار موسیقی من نشود چرا که نه، حتما آن را انجام می‌دهم.

در مورد کمدی‌های فعلی سینما چه نظری دارید؟

کمدی یا طنز یا جوك‌های ایرانی بازتابی از جامعه ماست. وقتی شما جوکی را می‌شنوید قطعا ریشه در معضل یا مساله‌ای اجتماعی دارد. من در برلین دوستی علاقمند به جامعه ایرانی دارم که به او پیشنهاد دادم اگر می‌خواهید بدانید در جامعه ما چه می‌گذرد جوك هایمان را بشنوید.

در حال حاضر مشغول چه کاری هستید؟

در خرداد به مناسبت یادبود پدرم قرار است کنسرتی از طرف فرهنگستان هنر برگزار کنیم که مشغول کارهای آن هستم.

مشایخی:
۱۶ سالم بود که یک فیلم ساختم وقتی پدرم آن را دید به من گفت نمی‌شود سینما و موسیقی را با هم کار کرد. تو باید تصمیم بگیری که کدام را می‌خواهی ادامه بدهی

احداث سالن‌های سینما در تهران

۱۹ پروژه فرهنگی، سینمایی و تجاری در استان تهران در حال احداث است، که شامل ۹۴ سالن نمایش فیلم خواهد بود.

به گزارش جام جم، مدیرکل اداره سینمای حرفه‌ای معاونت ارزشیابی و نظارت سازمان سینمایی با بیان این‌که در سال‌های اخیر رونق اقتصادی سینما باعث شده ساخت و ساز سینما افزایش فزاینده‌ای داشته باشد، گفت: احداث حداقل ۱۹ پروژه فرهنگی سینمایی و تجاری در استان تهران، بیانگر این واقعیت است که پردیس و مجتمع‌های با امکانات مدرن و استاندارد نمایشی و رفاهی دارای بیشترین درصد استقبال مخاطبان هستند.

محمدرضا فرجی ادامه داد: رشد روزافزون ساخت و ساز این پردیس‌ها باعث رونق اقتصادی و شکوفایی هنر سینما شده و به‌طور کلی در سراسر کشور متقاضیان زیادی جهت احداث سینما وجود دارند که در فهرست موردنظر بعد از استان تهران استان‌های خراسان رضوی و اصفهان دارای بیشترین درخواست هستند.

او با بیان این‌که در حال حاضر استان تهران دارای ۲۲ پردیس و مجتمع سینمایی با ۱۹۰ سالن نمایش است، گفت: با توجه به پیشرفت فیزیکی قابل قبول تعدادی از این پروژه‌های در دست احداث در تهران، پیش‌بینی شده تا پایان امسال، حداقل هفت پروژه سینمایی و ۳۵ سالن نمایش فیلم به مرحله افتتاح و بهره‌برداری برسند.

رضایت به اکران یك هفته‌ای «خرس»

خسرو معصومی، کارگردان قدیمی سینما با بیان این‌که رده بندی سنی در سینما بیشتر برای تنبیه فیلم‌های سخیف است، گفت: من حاضرم فیلم خرس حتی برای یك هفته روی پرده سینماها باشد، اما بالاخره به اکران برسد.

این کارگردان در گفت‌وگو با ایسنا در پاسخ به این‌که آیا با توجه به اعمال رده‌بندی سنی در فیلم‌ها و این گمانه‌زنی که شاید برخی فیلم‌های مساله دار با اکران محدودتر شرایط نمایش پیدا کنند، تمایل به اکران فیلم خرس دارد، بیان کرد: واقعیت این است که به نظر من رده‌بندی سنی برای فیلم‌های زرد و سخیف است تا اگر فیلمی از نظر مدیران به درد مخاطب نمی‌خورد، کنترل شود.

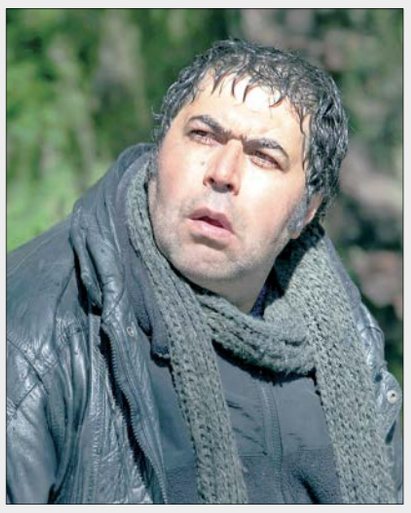
البته این رده‌بندی سنی موضوع تازه‌ای در سینما نیست و من هم موافقم که تماشای یك فیلم به خاطر برخی حرف‌های رکیك و نامناسب برای بچه‌ها محدود شود، اما اگر فیلمی که بار اجتماعی دارد مجبور به محدودیت در اکران باشد، اتفاق خوبی نیست.

او با اشاره به این‌که هشت سال از ساخت فیلم خرس گذشته و هنوز فرصت نمایش پیدا نکرده است، درباره این‌که آیا با اعمال محدودیت سنی امکان نمایش خرس فراهم می‌شود، ادامه داد: من حاضرم فیلم خرس دو یا حتی یك هفته اکران شود. اما آیا واقعا آن را اکران می‌کنند؟ چون در این سال‌ها به دلایل واهی جلوی نمایش فیلم را گرفته‌اند.

اصلا حالا که خودشان صاحب فیلم هستند و آن را خریده‌اند، حاضرند فیلم را محدود اکران کنند و یك بار هم خودشان ضرر کنند؟

معصومی گفت: بعضی وقت‌ها در سینما اتفاقاتی می‌افتد که بن‌بست سرگیجی است و برای من سؤال است که چطور فیلمی مثل خرس که پروانه ساخت داشته در جشنواره فیلم فجر، سیمرغ گرفته و در چند جشنواره خارجی، برگزیده جایزه بهترین فیلم یا کارگردانی شده، امکان اکران پیدا نکرده است؟

او افزود: من حاضرم اگر فیلم زرد ساختم که در آن فقط منافع مالی در نظر گرفته شده بود، جلویش گرفته شود، اما به عنوان کارگردان برای فیلم‌های اجتماعی که باعث اعتبار سینمای ایران هستند، چنین وضعی را نمی‌پذیرم. الان ببینید جایگاه فیلم طعم گیلاس عباس کیارستمی کجاست؟ در حالی که یادم می‌آید وقتی در سینماها اکران شد بسیاری از تماشاگران راضی نبودند، ولی این از سلیقه تماشاچی است که فقط می‌خواهد بخندد و ما هستیم که باید آن را تغییر دهیم تا هم تماشاگر از فیلم لذت ببرد و هم دچار فکر و دگرگونی شود. وظیفه سینما فقط تفریح نیست، بلکه نقش مهمی در فکر و اندیشه مخاطب هم دارد.

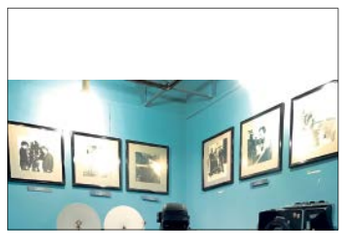
این کارگردان که این روزها در حال نگارش فیلمنامه‌ای جدید است تا احتمالا زمستان آن را جلوی دوربین ببرد، درباره وضعیت اکران فیلم‌ها در ماه رمضان با اشاره به تبلیغات نامناسب طرح افطار تا سحر هم گفت: ماه رمضان برای اکران فیلم‌های سینمایی یك زمان مرده است و خیلی سخت است کسانی را که روزه هستند، پس از افطار به سینماها بکشانیم. ضمن این‌که مشکلات اقتصادی خانواده‌ها به حدی است که پدر یك خانواده مجبور به داشتن چند شغل است و وقتی شب به خانه برمی‌گردد بهترین تفریح برایش خواب است. در این بین ممکن است یك عده از جوان‌ها به سینما بروند که آنها هم ترجیح می‌دهند فیلم کمدی ببینند.

معصومی افزود: به نظرم در شرایط فعلی یك راه مناسب این است که در اکران عید فطر اگر چند فیلم گردن‌کلفت نمایش داده می‌شود فیلمی که احتمال می‌رود فروش کمی داشته باشد هم در کنار آنها روی پرده برود، چون قرار است چند فیلمی که حدس زده می‌شود فروش خوبی خواهند داشت همه در کنار هم و همزمان باهم اکران شوند و هیچ توازنی در این میان وجود ندارد. در حالی‌که یك زمانی در دهه ۶۰ و در زمان مدیریت آقای انوار، جدولی برای اکران فیلم‌ها مشخص شده بود و از همان ابتدای بهار بر اساس پروانه نمایش‌ها مشخص بود چه فیلم‌هایی و چه زمانی اکران می‌شوند، اما بعدها با برداشته شدن این جدول، سینما زیر چرخ مافیا رفت و در این چرخه فیلم‌های اجتماعی وضعیت سخت‌تری پیدا کرد.

او تاکید کرد: ما تماشاچیانی داریم که نگاهشان به سینما خوب است و منتظر دیدن فیلم‌های خوب هستند، اما اتفاقا همین‌ها با سینما قهر کرده‌اند چون احساس می‌کنند سینما زیر چرخ یکسری فیلم زرد رفته که تلاشی برای ساخت آنها نشده است.

راش

بازدید رایگان از موزه سینما

بازدید از موزه سینمای ایران به مناسبت روز جهانی موزه و میراث فرهنگی رایگان اعلام شد.

به گزارش جام جم، شنبه ۲۸ اردیبهشت و همزمان با روز جهانی موزه، بازدید از تالارهای آغازگران، معاصران و بین‌الملل، نمایشگاه‌های دفاع مقدس، کودك، علی‌حاتمی، نام‌آوران، خانه فرهاد و تماشاخانه در موزه سینما رایگان است و علاقه‌مندان می‌توانند از ساعت ۱۰ تا ۱۸ روز یاد شده از این مکان تاریخی دیدن کنند.

موزه سینمای ایران طبق روال همیشگی در روزهای یکشنبه تا پنجشنبه از ساعت ۹ تا ۱۸ و جمعه‌ها و ایام تعطیل از ساعت ۱۴ تا ۱۸ میزبان علاقه‌مندان خواهد بود. تالارهای موزه روزهای شنبه تعطیل است.

میزبانی جشنواره اسپانیایی از ۳ فیلم ایرانی

هجدهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم ایمجین ایندیا در کشور اسپانیا با نمایش دوفیلم بلند و یك فیلم کوتاه ایرانی همراه خواهد بود.

به گزارش ایسنا، فیلم آپاندیس به کارگردانی حسین نمازی و روزهای نارنجی ساخته آرش لاهوتی به نمایندگی از سینمای ایران در بخش رسمی این رویداد سینمایی روی پرده خواهند رفت و فیلم کوتاه مانیکور ساخته آرمان فیاض نیز در بخش فیلم‌های کوتاه جشنواره به نمایش گذاشته می‌شود.

داستان فیلم اجتماعی آپاندیس در بیمارستان می‌گذرد. این فیلم پیشتر برنده جایزه بهترین فیلمنامه از چهل و هشتمین جشنواره فیلم مونترال کانادا شده است.

روزهای نارنجی درباره آبان، زنی ۴۵ ساله است که واسطه استخدام کارگران فصلی است و هدیه تهرانی، علی مصفا، مهران احمدی و علیرضا استادی بازیگران این فیلم هستند. فیلم کوتاه مانیکور هم داستان جوانی است که جنسیت او پس از مرگ مشخص می‌شود و اهالی روستا به این خاطر جنجال به پا می‌کنند. هجدهمین جشنواره بین‌المللی فیلم ایمیجن ایندیا از ۱۷ تا ۳۱ می (۲۷ اردیبهشت تا ۱۰ خرداد) در مادرید برگزار می‌شود.

تولید مستند «چشم‌ها و دست‌ها»

مستند چشم‌ها و دست‌ها به کارگردانی پناه‌برخدا رضایی در مرحله صداگذاری و ساخت موسیقی است و به‌زودی آماده نمایش می‌شود.

به گزارش جام جم، مستند چشم‌ها و دست‌ها از تولیدات جدید مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی در مرحله صداگذاری و ساخت موسیقی است و به‌زودی آماده نمایش خواهد شد.

پناه‌برخدا رضایی درباره ساخت این مستند توضیح داد: سال‌ها در مکان‌های مختلف عکاسی کردم و زن و شوهری که در مستند چشم‌ها و دست‌ها زندگی آنها را به تصویر کشیده‌ام، یکی از سوژه‌های عکاسی من بودند. نوع زندگی و ارتباط صمیمانه و عاشقانه محمد محمدی و مریم علی‌فام بستر مناسبی برای ساخت مستند بود و به همین دلیل سراغ این سوژه رفتم.

او درباره مراحل تولید چشم‌ها و دست‌ها گفت: اصلاح رنگ و نور این مستند توسط فرید جلالی انجام می‌شود و حسین قورچیان مشغول صداگذاری فیلم است. امید رئیس دانا هم ساخت موسیقی آن را برعهده دارد تا این مستند به‌زودی آماده نمایش شود.

در خلاصه موضوع مستند ۵۷ دقیقه‌ای چشم‌ها و دست‌ها آمده است: «این فیلم مستندی است از زندگی یك زوج که باور دارند یکی چشم است برای دیگری و یکی دست است برای آن دیگری.»